

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2213/2021
23.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиље АА из ... код ..., чији је пуномоћник Оливера Секулић Николић, адвокат из ..., против тужене Прехрамбено техничке школе Ниш, чији је пуномоћник Милорад Тешић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж1 25/2021 од 05.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж1 25/2021 од 05.04.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу Гж1 25/2021 од 05.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиље и потврђено решење Основног суда у Нишу П1 уз 4/18 од 25.11.2020. године, којим је одбачен, као неблаговремен, предлог тужиље за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом истог суда П1 уз 4/18 од 07.06.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење, у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 уз 5/2019 од 25.10.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 уз 4/18 од 07.06.2019. године, којом је одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се пониште, као незаконита решење тужене од 20.11.2017. године у ставу I тачка 2, ставу II, IV и V изреке и решење Школског одбора тужене од 08.12.2017. године и да се обавезе тужена да тужилци призна сва права на раду и по основу рада која су јој ускраћена услед доношења незаконитих решења,

одбачена, као недозвољена, тужба у делу којим је тражено да се поништи, као незаконито, решење тужене од 20.11.2017. године у ставу I тачка 1 и решење Школског одбора тужене од 08.12.2017. године у односу на овај став и обавезана тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка.

Тужила је 18.09.2020. године поднела предлог за понављање поступка из разлога прописаног чланом 426. став 1. тачка 1. у вези члана 67. став 1. тачка 3. ЗПП, наводећи да су постојали разлози за изузеће судије Иване Рађеновић, као судије известиоца и председника већа Апелационог суда у Нишу, које је одлучивало о жалби тужиле изјављеној против првостепене пресуде. Ово због тога што је тужила 25.08.2020. године добила допис Адвокатске коморе у Нишу о адреси седишта адвокатске канцеларије пуномоћника тужене адвоката Милорада Тешића, након чега је стекла сазнање да је адвокат Бојан Бончић, који са пуномоћником тужене дели адвокатску канцеларију, сродник у побочној линији до четвртог степена са судијом Иваном Рађеновић.

Одлучујући о поднетом предлогу нижестепени судови су, применом члана 430. став 1 у вези члана 428. став 1. тачка 1. ЗПП, предлог за понављање поступка одбацили као неблаговремен, јер је предлог за понављање поступка поднет након истека законом прописаног рока од 60 дана од дана достављања тужиле другостепене одлуке.

Неосновани су наводи ревизије којима се оспорава правилост побијаног решења.

Тужила је предлог за понављање поступка поднела из разлога прописаног чланом 426. став 1. тачка 1. ЗПП, којим је прописано да поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може да се понови по предлогу странке ако је, између осталог, судио судија који је по закону морао да буде искључен.

Према члану 427. став 2. ЗПП због разлога наведених у члану 426. тачка 1. овог закона, понављање поступка може да се дозволи само ако странка без своје кривице није могла те околности да изнесе пре него што је ранији поступак окончан правноснажном судском одлуком.

По оцени Врховног касационог суда околности наведене у предлогу за понављање поступка нису такве природе да за њих тужила није могла да сазна пре правноснажног окончања поступка у овој правној ствари, а тужила није доставила доказе да их без своје кривице није раније могла изнети.

Поред наведеног, ако би се прихватили наводи тужиле да је суштина поднетог предлога за понављање поступка разлог прописан чланом 426. став 1. тачка 10. ЗПП, у ком случају се благовременост предлога цени од дана сазнања за нове чињенице и доказе, по оцени Врховног касационог суда, сазнање за одређени степен сродства судије Иване Рађеновић и адвоката Бојана Бончића, који са пуномоћником тужене дели адвокатску канцеларију, није нова чињеница нити нови доказ на основу ког је за тужилу могла бити донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку.

Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови прописани одредбом чл. 426. ЗПП за удовољење предлогу за понављање поступка. Међутим, како су правне последице одлуке којом се понављање поступка у овој правној ствари не дозвољава исте као и у случају одбацивања поднетог предлога, Врховни касациони суд је, применом члана 408. у вези члана 420. став 6. ЗПП ревизију тужиље одбио, као неосновану.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**